

POBRACIĆ (1) *vb pf*

3 sg fut pobraci.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Spowodować, że ktoś z kimś nawiąże bliskie, przyjacielskie stosunki; przen żart.:

Zwrot: »z śmiercią pobracić« = spowodować czyjąś śmierć: [O Alberte] iákoby ípadł z niego [z konia]/ Pewnieby ízyię złómił z ízkápy ták wielkiégo. [...] y kón miernie rośły Lepfzy niż [...] názbyt wyniośły. [...] táka drábiná z śmiercią wnet pobráci. WyprPl B3.

Formacje współrdzenne cf BRACIĆ SIĘ.

MF, SBu